

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3226/2019. (X. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.010/2018/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Darázs Lénárd ügyvéd) eljáró, bolti kiskereskedelmi tevékenységet folytató gazdasági társaság (a továbbiakban: indítványozó) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.010/2018/11. számú ítéletének a megsemmisítését kérte, mert álláspontja szerint az sérti az Alaptörvényt. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [2] 1.1. Az indítványozó az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Különadó tv.) szerinti adó alanya volt. Ebben a minőségben terhelte a bolti kiskereskedelmi tevékenységet végzők bevallási és befizetési kötelezettsége, amelynek eleget is tett. Ezt követően a 2011. évre vonatkozó önellenőrzéssel az adóalapot és a fizetendő adó összegét nulla Ft-ra helyesbítette 2012-ben, mert álláspontja szerint a Különadó tv. ellentétes az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) meghatározott cikkeivel, ezért adófizetési kötelezettségét törölni kell.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság az indítványozó önellenőrzését elutasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljárt másodfokú adóhatóság az elsőfokú határozatot az indokolás kiegészítésével helybenhagyta. Hangsúlyozta, hogy a különadó alkalmazása a közösségi joggal teljes mértékben összeegyeztethető, nem diszkriminatív, a gazdasági letelepedés szabadságát nem korlátozza és nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak.
- [4] 1.2. Az indítványozó keresettel támadta a másodfokú adóhatósági határozatot. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: KMB) a keresetet elutasította az 5.K.30.650/2014/14. számú ítéletével. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához.
- [5] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a KMB előbbi ítéletét hatályon kívül helyezte a Kfv.III.35.085/2015/14. számú végzésével, valamint a KMB-t új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Kúria végzésében rögzítette, hogy az indítványozó felperesként az első érdemi tárgyalás végéig nem állította, hogy a sérelmezett törvényi előírások azért lennének ellentétesek az EUMSZ rendelkezéseivel, mert erősen progresszív adómérték keretében tartalmazzák a diszkrimináció bármely megvalósulási formáját. Mivel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 335/A. § (1) bekezdése szerint a felperes keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg és az előbb említett jogszabálysértést eddig az időpontig az indítványozó nem terjesztette elő, ezért törvényes határidőben előterjesztett kereseti kérelem hiányában a jogszabálysértést a KMB-nek nem kellett vizsgálnia (tiltott keresetváltogatás). Ugyanakkor azt is megállapította a Kúria, hogy az indítványozónak az EUMSZ 107. és azt követő cikkeihez kapcsolódóan előterjesztett kereseti kérelméről és bizonyítási indítványairól a KMB nem döntött, ami a régi Pp. 213. § (1) bekezdésében foglalt sérelmet jelenti (a kereseti kérelem ki nem merítése). Ezért a Kúria arra utasította a KMB-t, hogy döntsön az állami támogatás tilalmának megsértésével kapcsolatos bizonyítási indítványokról és kereseti kérelemről (Kúria Kfv.III.35.085/2015/14. számú végzés, Indokolás 5–6. oldal; Kúria Kfv.I.35.010/2018/11. számú ítélet, Indokolás [1]–[8]).

- [6] 1.3. A megismételt eljárásban a KMB az indítványozó keresetét ismételen elutasította a 28.K.30.147/2016/27. számú ítéletével, mert álláspontja szerint a Különadó tv. nem valósít meg hátrányos megkülönböztetést és a tiltott állami támogatás fogalmi feltételei sem voltak megállapíthatók.
- [7] Az indítványozó ismét felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő és abban engedélyt kért a Kúriától arra, hogy kérelmének részletes indokait 15 napon belül nyújthassa be. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidőn túl előterjesztett beadványában részletesen indokolta a határidőn belül benyújtott felülvizsgálati kérelemben rövid vázlatpontokban megjelölt jogszabálysértéseket. Vitatta továbbá a Kúria megelőző eljárásban hozott végzésének azt a részét is, amely az erős progresszivitással kapcsolatos érvelést tiltott keresetváltogatásnak minősítette.
- [8] A sérelmezett ítéletben a Kúria rögzítette, hogy a régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében kizárólag a törvényes határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértéseket jogosult és köteles érdemben vizsgálni és elbírálni. Miután az indítványozó a részletes indokolással ellátott iratát e 60 napos határidőn túl terjesztette elő, ezért az abban írtak nem képezhették a felülvizsgálati eljárás tárgyát. „A felülvizsgálati kérelemben nem elegendő csupán felsorolni, hogy a jogerős ítélet mely jogszabályt sértett meg. [...] Önmagában a jogszabálysértés megnevezése, felsorolása nem elég, ha nem állapítható meg, hogy azzal összefüggésben mit sérelmez a felperes. A Kúria már több ügyben kifejtette ezt az álláspontját, így a Kfv.I.35.642/2017/6., Kfv.VI.35.041/2017/8., Kfv.I.35.644/2017/6. számú ítéleteiben” {Kúria Kfv. I.35.010/2018/11. számú ítélet, Indokolás [27]}. A Kúria ítélete arra is kitért, hogy „[u]gyan a felülvizsgálati kérelem utal arra, hogy a kereseti kérelem nem teljes terjedelmében került elbírálásra, de annak megjelölése, hogy az elsőfokú bíróság mit nem bírált el e körben, nem kerül kifejtésre” (Kúria Kfv. I.35.010/2018/11. számú ítélet, Indokolás [29]).
- [9] A Kúria ezek alapján úgy döntött, hogy a határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben nem volt olyan érdemi indokolás, amelyből a jogszabálysértés mibenléte a tényálláshoz köthetően kiderült volna. Ezért azzal az elvi tartalommal hozta meg határozatát, hogy „[a]z a felülvizsgálati kérelem, amely ugyan a jogszabálysértést konkrét jogszabályhelyre utalással megjelöli, de nem köti össze az elsőfokú bíróság ténymegállapításával és jogi következtetéseivel, nem alkalmas az érdemi felülbírálat elvégzésére” (Kúria Kfv.I.35.010/2018/11. számú ítélet, Indokolás [32]).
- [10] 2. Az indítványozó a Kúria ítéletét alkotmányjogi panasszal támadta, amelynek lényege a következő:
- [11] 2.1. Az indítványozó érvelése szerint a Kúria támadott ítélete sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés].
- [12] Az alkotmányjogi panaszindítvány részletesen ismerteti a pertörténetet és jogi érvelést ad egyfelől arra, hogy a Kúria megelőző eljárásban született végzése, másfelől a sérelmezett ítélete az indítványozó szerint miért sérti a régi Pp.-t, illetve az Alaptörvényt. A Kúria megelőző eljárásban hozott végzése nem korlátozhatta volna a megismételt eljárásban a bírót abban, hogy a kereseti kérelmeket elbírálja. Tiltott keresetváltogatás ugyanis nem történt. Ez a végzés azonban megakadályozta azt, hogy az indítványozó keresete bíróság által teljeskörűen elbírálható legyen, és ily módon az indítványozó ügyét tisztességes eljárásban döntsék el. A Kúria sérelmezett ítélete érdemben nem bírálta el a felülvizsgálati kérelmet, hiszen a határidőben benyújtott kérelmet arra alkalmatlannak minősítette és a részletes indokolást tartalmazó beadványt „határidőn túl előterjesztett felülvizsgálati kérelemnek” tekintette. Ez a minősítés és az ezen alapuló döntés „nyilvánvalóan szubjektív, csak az indítványozó jogainak és törvényes érdekei érvényesítése megakadályozását célozza”. Az indítványozó úgy fogalmazott, hogy a felülvizsgálati kérelmet tartalmazó dokumentum „pontos megítélését tisztelettel kérjük az Alkotmánybíróságtól”.
- [13] 2.2. Összegzésként az indítványozó azt adta elő, hogy „[a]z alkotmányjogi panasszal támadott ítélet következtében a Panaszossal szemben meghozott közigazgatási határozat egy része bíróság által felülvizsgálatlan maradt. Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és elvonja a Panaszostól a törvényben biztosított bírói utat.”
- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság Abtv.-ben lefektetett feltételeinek eleget tesz-e.

- [15] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszt határidőn belül nyújtották be. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság eljárására hatáskört biztosító rendelkezéseket. Az indítványozó érintett, hiszen az alapul szolgáló eljárásban felperesként lépett fel. Jogorvoslati jogát kimerítette. A támadott döntéssel (a Kúria ítéletével) szemben további jogorvoslati lehetőség nem állt a rendelkezésére.
- [16] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz megfelel az Abtv. 27. §-ában, 30. §-ában, 52. § (1b) bekezdés a) pontjában szabályozott, fentebb elbírált feltételeknek.
- [17] 3.2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a kérelem akkor felel meg a határozottság követelményének, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3215/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [13], 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] sérelmét csupán megemlítette az alkotmányjogi panaszban. Kapcsolódó magyarázatot ehhez az alapjoghoz egyáltalán nem adott. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] nem azonosítható a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] {lásd: 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás 34, 17/2019. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [37]}. Következésképpen a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog körében az alkotmányjogi panasz nem tesz eleget a határozott kérelemmel szemben támasztott azon törvényi követelménynek, miszerint indokolni kell a panaszban felhívott Alaptörvényben biztosított jog sérelmét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].
- [19] 3.3. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 3094/2019. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [16]; 3073/2019. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [19]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {3125/2019. (V. 29.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [20] Az indítványozó a jogorvoslati jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmét azzal összefüggésben adta elő, hogy a Kúria sérelmezett ítélete hatályában fenntartotta a KMB ítéletét, azaz az indítványozó felülvizsgálati kérelmét elutasította. A felülvizsgálat a rendkívüli jogorvoslatok közé tartozik. Ezért az Alkotmánybíróság a befogadási eljárás során röviden áttekintette a rendkívüli jogorvoslat és a jogorvoslati jog egymáshoz való viszonyát.
- [21] Szükséges emlékeztetni arra, hogy „[a]z Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben, hogy a jogorvoslati jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28], 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, Indokolás [16]}, azonban a rendes jogorvoslati eszközök mindegyikére egyaránt, azonos tartalommal vonatkozik. Az Alaptörvény nem tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy a jogorvoslati fórumrendszernek hány fokon kell biztosítania az érintett alapjog gyakorlását, ennek megfelelően a jogorvoslati eljárás egyfokú kialakítása az Alaptörvény kívánalmainak teljességgel eleget tesz {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}.” {Lásd legutóbb: 3216/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [17]}
- [22] Ezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó ügyében az Abtv. 29. §-a szerinti alternatív feltételek egyike sem áll fenn a jogorvoslati jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] tekintetében, mert annak védelmi köre nem terjed ki a rendkívüli jogorvoslatnak minősülő felülvizsgálati eljárásra az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint.
- [23] 3.4. Az alkotmányjogi panaszban előadottakat az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] összefüggésben is értékelte, jóllehet azokat az indítványozó nem szűkítette le kifejezetten ennek a jognak a sérelmére, hanem a jelen végzés indokolásának [11] bekezdésében

felhívott mindhárom alapjogra nézve egyaránt vonatkoztatta. A sérülni vélt alapjogokat tömbösítve indokoló alkotmányjogi panaszindítvány méltányosan értékelve azért tekinthető határozottnak az előbbi jog tekintetében, mert tartalmilag beazonosítható módon – lásd a jelen végzés [13] bekezdésében idézettek – írja körbe a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának az állítólagos sérelmét egy olyan eljárásban, amelyik adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálatáról szól.

- [24] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „a bírósághoz fordulás jogának van egy sajátos vetülete, mégpedig az a rész, amelyik a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára vonatkozó törvényi szabályok alkotmányossági felülvizsgálatakor érvényesül. Ezek szerint annak érdekében, hogy a közigazgatási bíráskodás ne csak formálisan létezzen, hanem érdemben működjön, a tisztességes bírósági eljárás részelemként a törvényalkotónak olyan szabályokat szükséges lefektetnie, amelyek lehetővé teszik többek között azt, hogy az alperesként eljáró közigazgatási szerv mérlegelését a bíróság felülbírálja a jogszerűség szempontjából. E követelmény egyfelől arra vezethető vissza, hogy az alperes joghoz kötött, azaz köteles az anyagi és eljárási jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően eljárni, másfelől a közigazgatási bíróság feladat- és hatáskörébe tartozik az alperesi határozat jogszerűségéről dönteni a kereseti kérelem keretei között. A közigazgatási ügyben ítélező bíró eljárása fogalmilag akkor lehet fair és méltányos, ha nincs kötve az alperes döntéséhez. Ekkor érvényesül valójában a felperest megillető bírósághoz fordulás joga, ezen keresztül valósul meg a közigazgatás működésének jog alá rendelése. [...] A bírósághoz fordulás joga tehát általánosságban azt az elvárást támasztja a szabályozással szemben, hogy a peresített igényekről érdemi döntést hozhasson az eljáró bíróság. [...] Az érintett alapjog célja tehát az eljárás minőségének a védelme.” {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [43] és [47]}
- [25] Az alkotmányjogi panaszindítvány annak az alátámasztására törekszik, hogy a Kúria sérelmezett döntését érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség uralja két ok miatt is. Az egyik a tiltott keresetváltoztatás megállapításában, a másik a felülvizsgálati kérelem minősítésében jelölhető meg az indítványban írtak szerint. Az Alkotmánybíróságnak ezért arra kellett választ adnia az érdemi vizsgálatot megelőzően, hogy a kereset tartalmának a beazonosítása, illetve annak eldöntése, hogy tartalmilag mi minősül felülvizsgálati kérelemnek, kimeríti-e az Abtv. 29. § első fordulatában foglalt befogadási feltételeket vagy sem.
- [26] Az Alkotmánybíróság következetesen alkalmazza azt a megközelítést, miszerint „az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; [...] } {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. »Sem a jogállamiság elvont elve, [...] sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti 'szuperbíróság' szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el« {először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.” {Lásd legutóbb: 3217/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [30]}
- [27] Ugyancsak az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata részét képezi, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]; legutóbb megerősítette: 3056/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [19]}. [...] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállónan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz {3207/2015. (X. 27.) AB végzés, Indokolás [12], illetve 3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [18]}.” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]} {Lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9], 3151/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [14], lásd legutóbb: 3125/2019. (V. 29.) AB végzés, Indokolás [11]}
- [28] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az indítványozó megismételt eljárásban benyújtott beadványa (felülvizsgálati kérelme) csupán vázlatpontokban adta elő azt, hogy a jogerős ítélet miatt törvénysértő az indítványozó álláspontja szerint. Adekvát jogi indokolást teljes mértékben nélkülözött. Azt pedig maga az indítványozó sem vitatta, hogy a részletes indokolást tartalmazó beadványt a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidőt követően nyújtotta be.

- [29] Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panaszeljáráásban már vizsgált olyan kúriai döntéseket, amelyek nem vették figyelembe a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő elteltét követően benyújtott beadványban megjelölt érveket {lásd például: 3124/2019. (V. 29.) AB végzés, Indokolás [11]–[13], 3161/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az utóbbi ügyben az érvek annak alátámasztására szolgáltak volna, hogy a jogerős ítélet sérti az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkét {3161/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [8]}. Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint „[ö]nmagában az a tény, hogy ezt az indokolást [azaz jelen esetben az előkészítő irat Kúria által elkészítetté minősítését, illetőleg annak megállapítását, hogy az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében nem állította az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkének sérelmét] az indítványozó vitatja, ugyancsak nem alapozhatja meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét” {3161/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság szerint annak megítélése, hogy a bírósági eljárásban alkalmazott szakjogi szabályok tükrében mi minősül tiltott keresetváltoztatásnak, illetve hogy a fél melyik beadványa minősül olyan felülvizsgálati kérelemnek, amely alkalmas az érdemi felülbírálat lefolytatására, a bíróság hatáskörébe tartozik. Az előbb idézett eseti döntéssel és az Alkotmánybíróság fentebb áttekintett gyakorlatával is ez a megállapítás áll összhangban. Következésképpen: a felülvizsgálati kérelmet tartalmazó dokumentum pontos megítélése, minősítése kívül esik az Alkotmánybíróság szerepkörén. Ugyancsak a bíróság rendelkezik hatáskörrel arra, hogy határozzon arról, hogy az ítéletben foglalt döntés kiterjed-e valamennyi kereseti kérelemre, vagy hogy meghaladja-e azokat. Ezek a szakjogi kérdések nem olyanok, amelyek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét felkeltenék.
- [31] Az Alkotmánybíróság végül rámutat arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza nem tartalmaz olyan elemet, amely az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapulna. Az indítvány maga sem veti fel annak a kételyét, hogy a régi Pp. valamely, az indítványozó ügyében alkalmazott szabálya aggályos lenne a bírósághoz fordulás jogával kapcsolatban. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tehát nem azonosítható az alkotmányjogi panaszban tartalmilag felhívott részjogosítványt (a bírósághoz fordulás jogát) illetően.
- [32] Ezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a jelen ügyben nem teljesül az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadási feltételek egyike sem.
- [33] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 50. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva – megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg a törvényi feltételeknek, és emiatt a rendelkező részben írtak szerint – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján – a panasz visszautasításáról döntött.

Budapest, 2019. október 1.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/430/2019.

